

عنوان مقاله:

بیش دندان‌های میراث آناتومیک پیشینیان و عواقب آن

محل انتشار:

کنگره انسان‌شناسی زیستی و انسان‌شناسی پزشکی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فاطمه حیدری - گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

فائزه طهماسبی - کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

محسن اسلامی فارسانی - گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

شیمای آب زاده - گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

وجود دندان‌های آسیای چهارم در انسان‌های امروزی پدیده بسیار نادری است در حالی که در انسان‌های اولیه شیوع بیشتری داشته است. بیش‌دندانی حالتی در دهان است که با وجود تعداد دندان‌های بیشتر مشخص می‌شود. وجود بیش‌دندانی در انسان امروزی، با پیامدهایی همراه است که باید مورد توجه قرار گیرد. مواد و روش‌ها: این مطالعه مروری با بررسی سیستماتیک مقالات موجود در پایگاه‌های علمی Pubmed، Science direct، بدست آمد. 350 مقاله از سال‌های 1980 تا 2018 مورد بررسی قرار گرفتند و 35 مقاله انتخاب و بررسی شدند. بحث و نتیجه‌گیری: در گذشته، دندان‌های عقل به راحتی به سمت فضای خالی حرکت کرده و به اجداد ما اجازه دادند که غذای خود را بجوند. از آن زمان دندان‌های آسیای بزرگ سوم در تمام عمر باقی ماندند. امروزه این دندان‌ها به عنوان ارگان‌های در حال تحلیل در نظر گرفته می‌شوند که با پیشرفت تکامل، از کار افتاده شده‌اند و به صورت تصادفی با استفاده از رادیوگرافی، مشخص می‌شوند. دندان‌های آسیای بزرگ چهارم و دندان‌های پیش‌دندان‌ترین نوع بیش‌دندانی می‌باشد. دندان‌های اضافی ریسک ابتلا به شرایط پاتولوژیکی نظیر آمبولاستوما، کیست‌ها و فیستول فولیکولار را افزایش می‌دهند و با انواع مختلفی از شرایط یا سندرم‌ها همراه است لذا ضروری است که دندانپزشکان در راستای درمان دقیق‌تر، به این مساله توجه نمایند.

کلمات کلیدی:

بیش‌دندانی، دندان‌های آسیای چهارم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/877157>

